

Nr.2/ An 3

Benjaminii

LICEUL TEORETIC BENJAMIN FRANKLIN

ISSN 2668-280X, ISSN-L 2668-280X

CUPRINS

CALEIDOSCOP	4
INIȚIATIVE ȘI TALENT	14
TIMP LIBER ȘI DEZVOLTARE PERSONALĂ	23
DOR DE ȘCOALĂ	27

Revistă realizată de elevii
LICEULUI TEORETIC BENJAMIN FRANKLIN
ISSN 2668-280X, ISSN-L 2668-280X

Str. Gh. Tătărescu, nr. 1, Sector 3, București Tel. 021324.48.90; 021324.30.10;
Fax 021324.53.20

COLECTIVUL REDACȚIONAL:

Coordonatori:

Prof. Gîrlea Elena

Prof. Viziru Rita

Profesori colaboratori:

Dir. Popescu Viorica,

Dir.adj. Lazăr Otilia

Prof. Uatu Cătălina

Prof. Pastramagiu Roxana

Prof. Porumbel Simona

Prof. Dumitrof Stănuța

Prof. Grigorescu Crînguța

Prof. Tănăsescu Delia

Prof. Calotă Constantina

Prof. Mărculescu Raluca

Concept grafic și tehnoredactare:

Prof. Mărculescu Raluca

Colectiv de redacție:

Antonescu Andrei, a X-a B

Drăgan Bianca, a X-a B

Stepan Delia, a X-a B

Gîrlaşu Bianca, a IX-a A

Andrei Simion, a X-a G

Florin-Daniel, a X-a G

Mihai-Ionut, a IX-a C

Bicheru Bianca, a XI-a A

Bondoc Catinca, a XI-a B

Ungureanu Cristina, a XI-a A

Popa Delia, a IX-a D

Olșanchi Antonio, a IX-a B

Stătescu Ioana, a X-a D

A vibrant, rainbow-colored prism is the central focus, tilted diagonally. The word "CALEIDOSCOPO" is written across it in a white, outlined, sans-serif font. The prism's colors transition from red at the top to purple at the bottom. The background is a light blue surface covered in numerous small, glistening water droplets, creating a textured, bubbly effect.

CALEIDOSCOPO

Alexandra Căpușan, clasa a XII-a B

ANNA KARENINA - recenzie 7 motive pentru care să o citești

ANNA KARENINA

„De ce să scrii o recenzie despre *Anna Karenina* într-o revistă de liceu?” se întreabă, poate, unii dintre voi. Un roman de vreo 900 de pagini, cu acțiunea plasată în secolul al XIX-lea și care cuprinde în cea mai mare parte descrieri - coșmarul oricărui licean sănătos la cap, corect? Ei bine, nu prea cred. În cele patru luni în care am citit-o (da, ați auzit bine, patru luni - sunt o cititoare-melc), *Anna Karenina* a însemnat pentru mine multe lucruri, chiar foarte multe lucruri. Uneori, poate, și un coșmar, iar alteori o fericire pură. *Anna Karenina* a fost, de fapt, pentru mine, ca și viața însăși sau, mai bine zis, m-a făcut să-mi înțeleg mai bine viața în toate sensurile posibile. (M-am cam și îndrăgostit de Levin pe parcurs, dar asta nu contează!) Acum nu mă aștept ca toți cei care vor citi în viața lor această carte să simtă la fel ca mine, dar sunt ferm convinsă că *Anna Karenina* este una dintre acele cărți cărora merită să le dai o șansă și pe care, dacă le lași să intre în viața ta, pot schimba ceva în bine. Încă nu v-am convins? Nici n-aveam cum. Haideți să vă prezint câteva motive pentru care *Anna Karenina* merită citită și să vedem dacă literatura clasică poate fi și ea mișto

1. Limbajul

Trebuie să încep cu începutul, adică cu primul lucru de care se lovește orice cititor - limbajul. Acum, ce e drept, nu veți găsi în *Anna Karenina* limbajul pe care l-ați putea găsi în *After* sau în *13 Reasons Why*, dar nici limbajul din poeziile lui Eminescu sau Barbu. Pe scurt, este un limbaj relativ simplu, realist, dar pot apărea și cuvinte și exprimări prețioase.

2. Varietatea de tipuri umane

Al doilea lucru pe care l-am remarcat în decursul lecturii mele a fost varietatea de tipuri umane care fac din această carte un roman cât se poate de realist. Apar foarte multe personaje în *Anna Karenina*, fiecare reprezentând câte o tipologie: o avem pe Anna - femeia voluntară, pasională, care găsește puterea să își afirme voința în căutarea fericirii sale și care se lasă orbită de pasiune totodată, îl avem pe Vronski- omul vanitos sau cuceritorul, pe Stiva- veșnicul adolescent, pe Dolly - femeia devotată, morală, pe Kitty- fata cu inima de aur, sau pe Levin- omul autentic, aflat într-o permanentă căutare a absolutului, care preferă să își păstreze ideile sale chiar și atunci când acestea sunt în contradicție cu societatea.

3. O incursiune istorică + filosofică

Anna Karenina înseamnă și o incursiune istorică și filosofică. Istorica pentru că îți arată stilul de viață al nobilimii din Moscova și Sankt Petersburg de la sfârșitul secolului al XIX-lea și la un moment dat și pe cel al mușicilor (a.k.a. țărani) care munceau pe moșiile nobililor.

4. Complexitatea personajelor

Sunt două personaje principale în această carte: Anna și Levin, două personaje care se intersectează nu mai mult de o singură dată în tot romanul și ale căror povești sunt spuse în paralel. Amândoi trăiesc sentimente puternice și se confruntă cu gânduri apăsătoare pe care naratorul le exprimă într-un asemenea mod, încât nu poți să nu îi înțelegi și nu poți ca, pentru un moment măcar, să nu simți și tu ceea ce simt și ei. Ceea ce este și mai fain e că nu numai Anna și Levin sunt analizați atât de adânc.

5. Relațiile dintre oameni - iubirea în toate formele ei

Am mai apreciat la această carte atenția pe care autorul o acordă relațiilor dintre oameni și sentimentului de iubire care apare în toate formele sale, făcând cartea încă și mai realistă. În *Anna Karenina* citim despre ce înseamnă iubirea de mamă, de tată, de soră, de frate, prietenia, iubirea romantică sau chiar dragostea de viață sau de Dumnezeu pe care o descoperim unii prin alții. Iubirea, sentimentul care pare să împlinescă și să lege între ele toate personajele, este una dintre temele principale ale cărții; este un sentiment care, alături de ură, dispreț, furie sau bucurie, conturează realist relațiile dintre personaje.

6. O eroină foarte bine conturată

V-ați aștepta ca într-o carte scrisă acum 150 de ani femeile să nu fie prezentate decât ca niște obiecte, nicidecum la fel de profunde ca bărbații, nu-i așa? Ei bine, nu și în *Anna Karenina*. De fapt, asta e ceea ce îl face pe Tolstoi atât de special - faptul că a fost printre primii scriitori care le-a dat femeilor reprezentarea complexă din literatură pe care ele o meritau. Anna este o eroină extrem de bine conturată. Ea își dă seama că este nefericită în căsătoria ei în momentul în care se îndrăgostește de Vronski, iar din acel moment va avea parte de un tumultuos conflict interior. Profundă și sinceră, Anna simte nevoia să ia o decizie: pasiunea prin care simte că poate în sfârșit să se exprime într-o societate care o înnăbușea sau datoria morală de soție și de mamă.

7. Numa' bună pentru introspecție

Aici voi fi nițel subiectivă pentru că mă voi raporta doar la experiența mea, dar cred că *Anna Karenina* este numa' bună pentru introspecție. De ce? Păi pentru că, în ciuda timpului în care a fost scrisă, toate tipurile de personaje, toate sentimentele pe care acestea le trăiesc și toate întrebările pe care acestea și le pun, sunt într-o mare măsură valabile și astăzi. Așa cum am spus, *Anna Karenina* este ca viața însăși sau cel puțin așa am perceput-o eu. Trăiești atâtea vieți numai citind-o și ajungi să înțelegi prin ea atâtea perspective! Cred că, într-o oarecare măsură, orice cititor poate să rezoneze cu personajele și să își analizeze, cu această ocazie, propriile gânduri și sentimente.

Alexandra Căpușan, clasa a XII-a B

TĂCEREA MĂRII - recenzie

Acum câteva săptămâni am urmărit *Tăcerea mării*, un film deosebit și profund care m-a înduioșat enorm. Adaptat după romanul cu același nume scris în 1941 de un membru al Rezistenței franceze sub pseudonimul literar Vercors și totodată după filmul francez din 1949, *Tăcerea mării* (2004), spune povestea lui Jeanne Larosière, o tânără care trăiește cu bunicul ei într-un sat din Franța în timpul ocupației germane și care își întreține gospodăria dând lecții de pian. În momentul în care în casa lor se instalează un căpitan german, Jeanne și bunicul ei, uimiți și ofensați, iau tacit hotărârea de a nu-i adresa niciun cuvânt musafirului nepoftit. Totuși, contrar oricărei așteptări, căpitanul Werner von Ebrennac se dovedește a fi mai mult decât amabil: un suflet sensibil, un compozitor și un admirator al artei și culturii franceze. El visează cu naivitate la o prietenie între cele două popoare, la o contopire a valorilor franceze cu cele germane, vorbindu-le în fiecare zi „gazdelor”, fără să se aștepte la vreun răspuns, despre gândurile, speranțele și suferințele sale. Astfel celor doi francezi și mai ales tinerei Jeanne le devine cu timpul tot mai greu să nu se lase cuceriti de sufletul profund al căpitanului, iar atunci când va veni momentul decisiv Jeanne va fi pusă în situația de a alege: loialitatea față de poporul ei sau umanitatea și empatia pentru acest om care, deși reprezintă prin uniforma pe care o poartă cauza morții și a suferinței tuturor celor dragi fetei, el semnifică, mai presus de toate, bunătatea, speranța și iubirea. Este, poate, cel mai tensionant moment al filmului și în același timp momentul cheie pentru că atunci, odată cu Jeanne, ne dăm și noi seama că legătura tacită care există între cei doi transcende toată cruzimea și tot nonsensul războiului.

Am apreciat mult la această coproducție franco-belgiană realismul acțiunii, faptul că, vizionând-o, nu m-am simțit prinsă în ritmul alert și în fantezismul atât de des întâlnite în filmele hollywoodiene. Am avut astfel prilejul de a analiza mai în detaliu sentimentele, gândurile și ideile personajelor. Firele narrative secundare au avut rolul de a contura atmosfera satului francez străbătut de teroarea nazistă, dând astfel un context dinamicii dintre căpitan și familia Larosière. Nu mai e nevoie să spun că dialogul și, mai ales, jocul actorilor mi s-au părut excepționale. În special interpretii Julie Delarme (Jeanne) și Thomas Jouannet (Werner), mi-au făcut o impresie minunată pentru că au reușit să transmită, cu mult talent și emoție, acest mesaj impresionant - că nu există frontieră pentru umanitate și iubire, că nici cel mai crunt război nu le poate stăvili, pentru că au dat viață acestui liant fără niciun fel de dialog, numai prin priviri.

Recomand, deci, acest film tuturor celor care au nevoie să își reamintească de faptul că există speranță și loc pentru comunicare chiar și în cele mai negre momente ale existenței și...sunt, de asemenea, convinsă că în ceea ce îi privește pe iubitorii de filme și seriale de război sau de tip *period drama* filmul acesta va ocupa, cu atât mai mult, un loc deosebit în inimile lor. :)

DE LA CARTE LA FILM, SAU DE LA FILM LA CARTE

Fiecărei persoane îi place să vizioneze filme sau să citească o carte, dar în cele mai multe cazuri oamenii vizionează filme care nu au legătură cu cărțile. Nu toată lumea preferă să urmărească adaptarea cărții, deoarece adaptările modifică uneori chiar intriga cărții sau modul în care sunt prezentate personajele. Oricum, diferența dintre film și carte este întotdeauna evidentă. Cred că nu este deloc ușor să crezi adaptarea corectă a unei cărți celebre și respectabile. Un exemplu de astfel de carte este "Mândrie și prejudecată" de Jane Austen. Deși această carte a fost transpusă de mai multe ori pe peliculă, mă voi rezuma la a vorbi despre filmul apărut în 2005, cu Keira Knightly și Matthew Macfadyen în rolurile principale.

Filmul din 2005 i-a jucat pe Keira Knightley în rolurile Elizabeth Bennet și Matthew Macfadyen. Deși, inițial, filmul a fost gândit ca o imagine fidelă a cărții, în final, dacă facem o comparație, au existat diferențe destul de mari față de romanul scris de Jane Austen. În sine, filmul a devenit mai realist și mai romantic în acest proces. Abordarea mai romantică, bazată pe realism, a transformat filmul "Mândrie și prejudecată" într-un succes prin îmbinarea trăsăturilor tradiționale ale filmului de epocă cu abordarea modernă.

Schimbarea perioadei de timp din 1813 în anii 1790 este una dintre modificările evidente aduse cărții. Probabil că intenția a fost aceea de a evidenția schimbările apărute în societatea engleză și de a examina atmosfera de frică indusă în cadrul aristocrației engleze ca urmare a Revoluției Franceze. Cu toate acestea, schimbarea privește în egală măsură și vestimentația personajelor, rochiile având o talie naturală, spre deosebire de talia înaltă exagerată a stilului imperiului (Regency Era).

Portretizarea personajului principal, Elizabeth Bennet, este și ea diferită. În film, Elizabeth păstrează secrete față de familia ei și se distanțează de Jane, deși cele două devin de fapt mult mai apropiate în carte. Elizabeth apare, de asemenea, mai îndrăzneță și mai nerăbdătoare în film, în timp ce Elizabeth din romanul lui Austen pare a fi capricioasă, dar nu este niciodată imatură. Cu toate acestea, modificările aduse caracterului lui Elizabeth Bennet o fac mai potrivită pentru un public modern printr-o abordare mai proaspătă și mai vie a personajului clasic.

Filmul îl înfățișează, de asemenea, pe domnul Bennett ca pe un tată mai cald și mai simpatic, având o relație mai bună cu soția sa decât cea prezentată în carte. Rolul său în nenorocirile familiei, cauzat de cheltuirea banilor pe lucruri greșite, este și el minimizat. Deși Jane Austen prezenta familia ca fiind disfuncțională și nefericită, contrastul dintre dificultățile financiare și dragostea dintre surori și părinți evidențiat în film, îl face pe acesta din urmă mult mai adaptat publicului contemporan.

Am descoperit cartea acum câțiva timp și am citit-o cu interes. Am văzut filmul după ce am citit cartea și mi-a plăcut și filmul. Destul de ciudat, știam că filmul va fi diferit de carte. Mă așteptam chiar să fie diferit. Dar, în ciuda tuturor diferențelor, sau poate tocmai pentru a surprinde aceste diferențe, vă recomand cu căldură să citiți și să vizionați "Mândrie și prejudecată"!

CĂLĂTORI PRINTRE STELE

Când vine vorba despre pasiuni, în fața fiecăruia dintre noi se deschide un izvor nesecat de oportunități. În secolul XXI totul ne stă la un singur clic distanță, iar pentru a reuși într-un anumit domeniu este nevoie doar de ambiție și de un gram de talent.

Eu, încă de când eram mică, atunci când eram la țara și mă jucam cu prietenii, mă vedeam o artista de succes, îmi imaginam că sunt pe scenă iar prietenii mei nu sunt altceva decât spectatori. Ușor, ușor, anii au trecut, însă nu pot spune că mi-am uitat complet visul, așa că astăzi sunt aici, am minunata vârstă de 16 ani, iubesc să fiu în centrul atenției, îmi place ca cei din jurul meu să mă considere un centru de interes și în aceeași măsură îmi place să știu ca îi pot ajuta pe cei din jurul meu. În urmă cu un an am pășit timidă și cu emoții în curtea liceului în care urma să-mi fac prieteni minunați și să cunosc oameni de-a dreptul uimitori. Luna noiembrie ne-a rezervat tuturor o surpriză neașteptată, în momentul în care doamna dirigintă ne-a anunțat că vor urma preselecții pentru viitoarea trupa de teatru a liceului, ce, ulterior, a devenit un club de dezvoltare personală. Acest club a devenit o a doua familie, cel puțin pentru mine. Eram printre singurii boboci, înconjurată de cei mai mari decât mine, pe care îi priveam cu ochi curioși și mari.

Repetițiile erau de-a dreptul minunate, atmosfera era una încărcată de bună dispoziție, iar împreună am reușit să ne implicăm cu scenete și poezioare în serbările dedicate atât nașterii lui Iisus cât și zilei de 8 martie în care ne-am străduit cu toții să celebrăm cum se cuvine ziua mamei.

Întrebându-mi colegii în ce măsură i-a ajutat această trupă de dezvoltare personală, nu am fost deloc surprinsă să aflu că și pentru ei, la fel ca și pentru mine, aceasta trupă a consolidat încrederea de sine a fiecăruia dintre noi, ne-a ajutat să ne descoperim calități, iar pe unii dintre noi ne-a ajutat să ne responsabilizăm în momentul în care am fost puși lideri în fața celor mai mari decât noi.

La început totul a părut o joacă, iar asta pentru că am încercat să menținem o atmosferă caldă, am primit cu brațele deschise pe oricine a dorit să ni se alăture, iar totul a fost de-a dreptul minunat! Cu toții ne dorim ca acest proiect să continue și în anii următori.

Când vine vorba de pasiuni, pot spune că sunt o norocoasă, deoarece eu mi-am descoperit adevărata pasiune fără ca măcar să încerc să aflu care este aceasta!

ISTORIA CINEMATOGRAFIEI

Antonescu Andrei, clasa a X-a B

MOTTO:

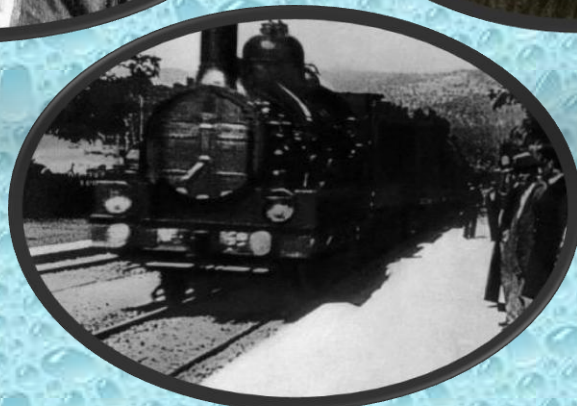
Când oamenii n-au mai avut curajul să creadă în viața de jos, când n-au mai avut candoarea să creadă în viața de sus, au început să creadă în viața ca-n filme.

- Starul a fost întruchiparea unui eden intermediar, unde Eva poartă bikini, merii cresc în piscine, iar șarpele își petrece vacanța pe un iaht personal.

Bine sau rău - așa a fost.

Pentru o bună parte a lumii, filmul a fost întradevăr o uzină care produce vise, conserve de vise. La început, vise sepia. Pe urmă technicolore, iar spre dimineață, înainte de ora trezirii - coșmaruri.”

(Ecaterina Oproiu - critic de film)

Prima proiecție cinematografică publică a unui film, cu aparatul Fraților Lumière, are loc la 28 decembrie 1895, la Paris, în salonul Indian al restaurantului „Grand Cafe”, Boulevard des Capucines. Filmul proiectat e intitulat „La Sortie de l'Usine Lumière à Lyon” („Ieșirea din Uzinele Lumière din Lyon”). Un alt film foarte important a fost „L'Arrivée d'un Train en Gare de La Ciotat” („Sosirea unui Tren în Gara La Ciotat”), care a rulat, imediat după premiera franceză, și la București. Astfel, data de 28 decembrie 1895 marchează nu numai prima proiecție cinematografică ci și nașterea unei noi arte, „arta cinematografică”, „cea de-a șaptea artă” cum mai este cunoscută, și a unei noi industrii, „industria cinematografică”.

- Scena din filmul L'Arrivée d'un Train en Gare de La Ciotat

- Filmul a fost multă vreme socotit ca un amuzament de bâlci, tratat cu dispreț de oamenii serioși. Mulți din cei care au contribuit la temelia acestei noi forme de exprimare, și-au început activitate exploatând câte un „nickel odeon” (în traducere liberă „templu al artei de doi bani”), cinematograful de mai târziu.

- Primul promotor al noii arte și industrii, se poate spune că a fost Louis Lumière. El realizează primele filme alegându-și diferite subiecte hazlii din însăși fabrica lor de aparate de fotografiat. Astfel au fost realizate pelicule ca „Tâmplarul”, „Fierarul”, „Dărâmarea unui Zid”. Alte subiecte tot hazlii sunt alese din viața de familie: „Dejunul unui Bebeluș”, „Borcanul cu Peștișori roșii”, „Ceartă între Copii”, „Baia de Mare”, „Partida de Carți”, „Partide de Table”, „Pescuitul Crevetelor”. Fratele său Auguste Lumière, filmează câteva pelicule inspirate din activitatea fermierilor la proprietatea tatălui lor, una dintre ele numindu-se „Femei care ard Ierburi”.

FILME CARE AU REVOLUTIONAT CINEMATOGRAFIA:

- Filmul « Le manoir du diable » (castelul bantuit) este primul film « Horror » din lume. Asemănător, filmul « le voyages dans la Lune » (o excursie pe luna) este primul film sci-fi din lume (Ambele fiind regizate de către iluzionistul Georges Melies

- Filmul « House of Wax » (casa de ceara) este primul film 3D Color, desi filmul este un remake al filmului “mystery of the wax Museum” (misterul muzeului de ceara)

- Filmul “The story of the Kelly gang” (povestea bandeii Kell)y este primul film narativ de lungă durată

- Filmul “the sound of music” (sunetul muzici) este primul film care a incasat 100 de milioane de dolari in box office

- Filmul “Fantasmagoire” (o fantezie) este primul film facut drept desen animat. De asemenea, primul desen animat pe calculator din lume este Toy Story (povestea jucariilor) in 1999

- Primul film care a folosit efecte special a fost “the execution of Mary Stuart” (executarea lui Mary Stuart), desi filmul a devenit foarte controversat, deoarece s-a crezut ca executia este reala . Filmul a fost regizat de catre Thomas Edison

- Primul film color (la Hollywood)a fost “the toll of the sea” (taxa de mare)

- Primul film cu sunet a fost “the jazz singer” (cantaretul de Jazz)

- Primul film din lume a fost “the horse in motion” (calul in miscare) regizat de Eadward Muybridge in anul 1878

LUPTA PENTRU EGALITATEA DE GEN

Cea mai importantă cauză umanitară din cadrul luptei pentru egalitatea de gen este accesul la educație. Din punctul meu de vedere, de la educație pleacă tot și educația poate preveni multe alte cauze umanitare. Dacă fetele din satele sărace din România ar avea acces la educație la fel ca fetele din orașele mari, ar putea preveni și combaterea violenței de gen știind unde să ceară ajutor și ne mai părăndu-li-se o normalitate să fie inferioare băieților.

Pentru a crește gradul de conștientizare a populației pe acest subiect am putea apela la influențeri cu comunități de diferite categorii de vârste. Aceștia ar atrage atenția comunității lor vorbind despre acest subiect, iar oamenii din comunitatea lor ar începe să își pună întrebări la care poate nu se gândiseră niciodată. Un exemplu foarte bun care a promovat subiectul "educația în România" este Selly, acesta atrăgând și televiziunea, locul în care se uită persoanele mai în vârstă și în acest mod aflând o țară întreagă despre sistemul de învățământ învechit din România. Un alt mod prin care am putea încerca să creștem gradul de conștientizare ar fi să introducem câteva workshop-uri în liceele din țară, elevii participând la discuții interesante pe acest subiect, putând să se exprime, să se contrazică. Eu dacă aș discuta despre așa ceva la liceu aș merge imediat acasă la părinți și la grupul meu de prieteni spunând: "hei, uitați ce oră mișto de dirigiență am avut eu astăzi la liceu!", iar de acolo nici nu am idee cum poate afla Primarul Capitalei despre ora mea atât de interesantă de dirigiență.

Am putea încerca să combatem această problemă prin oferirea gratuită a materialelor de care copiii au nevoie pentru a merge la școală deoarece nu doar în câteva reportaje părinții copiilor de la țară se plâng că nu au bani pentru a le cumpăra caiete, pixuri și ceea ce mai au nevoie. Aceste materiale necesare ar putea fi obținute chiar din liceele din România, punându-se o cutie mare în fiecare liceu unde copiii ar putea aduce: penare, ghiozdane, caiete, pixuri, tot ceea ce ai nevoie pentru un nou an școlar. Am putea aplica această idee chiar la noi în liceu, cum am făcut și cu târgul de mărtișor! Un alt mod în care am putea preveni această problemă ar fi acordarea unor burse la fel ca cele din mediul urban și în cel rural, copiii de acolo să poată beneficia la rândul lor de burse sociale, burse de transport, burse de merit. Asta ar face părinții copiilor din mediul rural să îi trimită la școală și nu la muncă pentru bani, deoarece ar avea un venit lunar de la școală.

Initiative

POEZIE

Idila unui visator

Andrei Antonescu, clasa a X-a B

Jumatate de an , nimic nu a mai ramas
Numai zambetul tau ma face sa raman treaz
Mi-e dor de tine, daca ai stii
Cat de mult insemni pentru mine, cat de
neinsemnati sunt altii

Ma gandesc la tine, in fiecare clipa
Timpul acesta n-a fost pierdut in risipa
Iti cer mii de scuze pentru putinul timp
acordat

Si pentru faptul ca n-am avut curaj si tu ai
plecat...

Poate ca nu trebuia chiar atunci sa ma opresc
Inainte sa-ti marturisesc ca te iubesc
Poate c-ar fi trebuit mai mult sa ma gandesc
La tine si la ce anume imi doresc...

Seara de seara, ora de ora

Buzele si glasul tau creeaza o utopie sonora
Chiar nu stiu cu ce anume ti-am gresit
Dar poate ca dragostea mea a fost un pas
pripit...

Iubire pierdută

Alexandru Bădilă, clasa a XI-a F

De când te-am cunoscut copilă
Tu viața mea mi-ai luminat
S-a transformat într-o idilă
Vino-napoi, nu te-am uitat.
Vor veni mulți să-ți spună
Că te iubesc și cum și cât
Vor spune mai frumos ca mine
Dar nu te vor iubi atât.

Într-o lume prefăcută

Cu inimi frânte și reci
Ai plecat și-ai luat cu tine.

Departa-n marea suferință
Trăiesc cu dorul meu pustiu
Azi nu mai știu ce-i suferința
Mi-e dor de tine, atâta știu.

Mulți alții îți vor spune

Te iubesc, nu mă uita
Eu îți spun sub o altă formă
Uită-mă , de vei putea.

De vei plânge pentru mine
Spune-mi, ca să plâng și eu
De vei plânge pentru alții
Îți doresc să plângi mereu

'Nu pot zbura'

Unguranu Cristina, clasa a XI-a A

N-am știut, însă nici n-am vrut

A auzi sau a vorbi,

Iar atunci de-aș fi dispărut

În locul ce-l pot iubi;

Poate aveam parte de-un sărut

Și aș fi putut în sfârșit a fi,

O pasăre zburând spre absolut.

Fantasmeele naturii

Gîrlaşu Bianca, clasa a IX-a A

Codru-scat de vânturi reci
Fugi de lume, fugi ,iar pleci
Plângi cu lacrimi ,frunze verzi
Plângi cu rouă, tu nu vezi...

Că și toamna are flori

Plânge dup-ai ei feciori ,

Bate vântul după ea

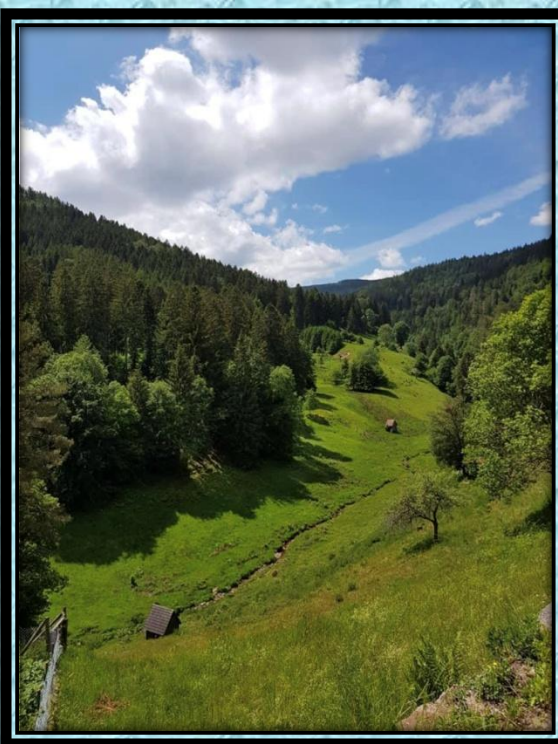
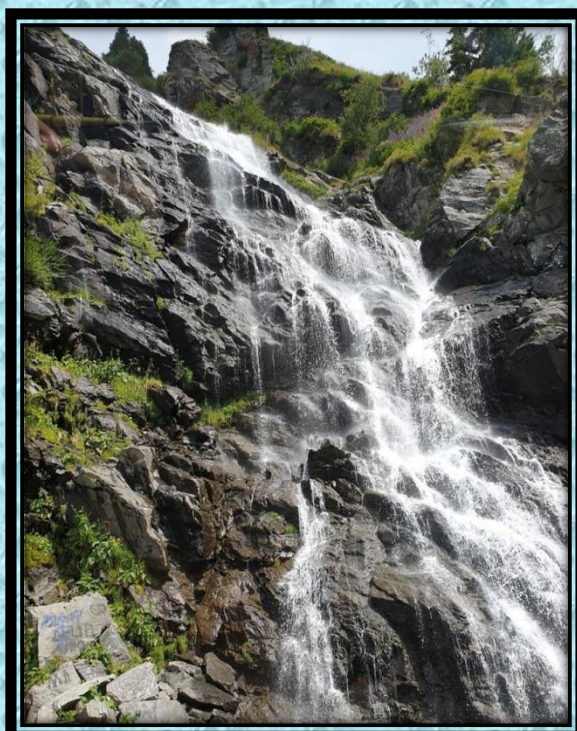
Cânt-un cântec ce-l iubea

Când mireasma ei murea.

POZE

Şogor Darius, clasa a XII-a B

Popa Geanina, clasa a IX-a A

PRIMĂVARA

Gavrila Alexia Georgiana, clasa a IX- a A

Gavrilă Ioana, clasa a IX- a D

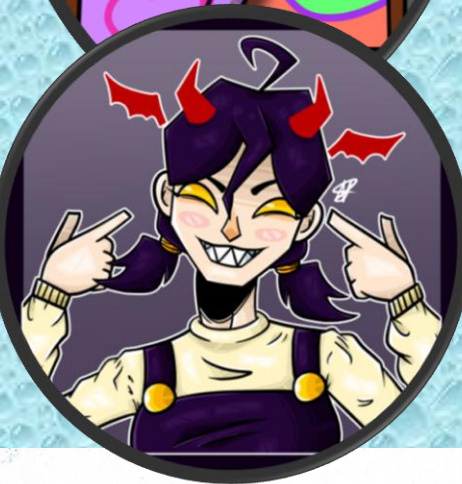
CĂLĂTORI PRIN LUME

Solomon Riana, clasa a X-a C-
Vadu- Constanta
Ksamil, Albania
Venetia \4 Venetia
Basilica San Marco- Venetia

GRAFICA

Pescaru Maria, din clasa a XI- a B,
lucreaza atat in stil clasic dar si in
photoshop.

PROZĂ

ÎNTUNERICUL- partea 2

Ș-au plimbat multe momente pe străzile întunecate ale satului Mjordan din Padurea de Vest, râzând și apropiindu-se cât mai mult. Nu își dădea seama ce repede treceau minutele iar noaptea parcă îi privea, mirată de falsitatea amândurora. Cineva din exterior putea presupune cu ușurință că erau doi îndrăgostiți ce se lăsau cuprinși de euforie și iubire prostească, dar Rhaoul aștepta momentul potrivit, privind împrejurimile.

Roșcata s-a oprit:

-Eu stau aici, am o casă puțin mai departe în pădure. Mulțumesc pentru această plimbare, sunteți un bărbat încântător.

L-a privit în ochi iar de abia atunci a văzut culoarea lor: la fel de roșii ca sângele pe care încă îl simțea pe mâini.

-Vă mulțumesc. a rupt el bariera invizibilă care apăruse din senin.

-Nu doriți să mă însoțiți... mai departe?

A rânjit, încercând să transmită o undă de mândrie dar știa adevărul. Ea mai făcuse asta cu multe persoane care acum nu mai trăiau. Era aproape de momentul mult așteptat: zilele petrecute în căruță, durerile suportate, gândurile ca un ghimpe și imaginile cu familia lui moartă...

Când își mișca mâna, încă simțea palma surorii sale moale, sângele acela vâscos și sunetul focului ce ardea întreg satul. I-a întins acea mână iar roșcata l-a luat cu ea în adâncul întunecat al pădurii.

Casa ei era uriașă și avea mai multe etaje. Se afla în mijlocul naturii, dar nu mai avea acel sentiment de libertate. Acum umbrele păreau vii iar fiecare mișcare îl făcea să se simtă cât mai mult în pericol. Oricât își dorea să dea înapoi, nu o putea face. Această femeie, alături de surorile ei îi luaseră persoanele dragi de lângă el. Nu avea să uite niciodată durerea surdă care îl sugruma în interior și nu îl mai lăsa să își trăiască viața. Avea nevoie de răzbunare.

Casa era toată vopsită în negru iar holul uriaș de la parter avea mobilier de un roșu închis. Pe fundal se auzea o melodie liniștită, potrivită unui bal mascat. Eveline i-a întins mâna zâmbind, de această dată animalic, și a urcat cu el un rând de scări. Pășind pe covorul gros simțea că se îndrepta spre moarte. Putea să miroasă moartea în această casă și avea impresia că fetele din portretele de pe pereți îl priveau.

Cu cealaltă mână și-a pipăit cuțitul din obsidian ascuns în spatele pantalonilor. Era încă acolo.

De afară, o furtună puternică răsună, iar fulgerele transmiteau umbre pe geamurile sumbre. Toată atmosfera era îngrozitor de întunecată și teatrală, făcându-l să se întrebe cum îi căzuseră pradă atâția bărbați.

Parcurgând un hol lung s-au oprit în fața unei uși numerotată cu cifra „patru”.

Câteva strigăte de ajutor se auzeau din spatele altor uși, alături de bătăi puternice. Pe cea din fața sa erau urme roșii iar atunci sângele i-a înghețat în vene. Sentimentul acela de libertate dispăruse de mult, a încercat să îl găsească în interiorul său, însă degeaba...

Au intrat în cameră. Un pat masiv se afla într-un colț iar în mijlocul camerei era un covor rotund și roșu. A auzit ușa închizându-se și atunci a înțeles planul ei.

S-a rotit dar roșcata dispăruse. A privit în jur rapid și concentrat până când un urlat de furie i-a spart timpanul făcându-l să cadă în genunchi. O muzică de bal lentă îi distrugea gândurile. Nu mai știa de nimic, doar cât de frumoasă era Eveline.

Rhaoul s-a ridicat cu un zâmbet straniu pe buze și a observat că era înconjurat de douăsprezece femei îmbrăcate cu haine negre. Toate erau roșcate și palide, cu niște buze senzuale, roșii. Acestea și-au ridicat mâinile, ieșind din fiecare unghie câte o lamă ascuțită. Muzica accelera, iar Rhaoul simțea o nevoie uriașă, dar irațională de a dansa.

Ele se roteau în jurul său, zâmbind larg și periculos, iar el o lua pe câte una la dans pentru câteva momente. Totul era perfect. Lumina lunii intra în încăpere, făcându-le ghearele și ochii să strălucească.

Rhaoul nu mai avea cuțitul la spate, dar a rămas cu zâmbetul pe buze în timp ce melodia era din ce în ce mai vioaie și rapidă. Era un pian și-a dat el seama... Una dintre ele cânta la un pian aflat într-un alt colț al camerei. Melodia îi controla impulsurile.

Cu o mișcare de vals a rotit una dintre surori și el s-a îndreptat spre cea mai apropiată de pian.

-Fie ca Noctis să te aibă în pază, bietule om! Fie ca ofranda să fie bine meritată, iar El să fie mulțumit! Fie ca sângele tău vărsat să ajungă în mările involburate din Regatul său! au spus ele în timp ce se apropiau.

Atunci, Rhaoul s-a repezit la sora aflată la pian și a tras-o de acolo, întrerupând muzica. S-a făcut liniște. Parcă însăși natura se oprise, așteptând să se verse sânge. Cele douăsprezece femei au lăsat lumina lunii să le îmbrățișeze. Le-au crescut colți iar părul roșcat a luat foc. Au început să urle și au alergat spre el, dar Rhaoul a apucat un felinar aflat pe una dintre măsuțe și l-a aruncat chiar în dreptul său.

Covorul a luat foc și au început să se audă urlete de nervi și frustrare. Femeile ardeau cu rochiile în flăcări. El a alergat spre fereastra deschisă, luna orbindu-l pentru câteva secunde. O mână puternică i-a apucat vesta și l-a aruncat în patul uriaș.

În timp ce surorile ei dispăreau, făcându-se cenușă, Eveline s-a îndreptat cu viteză spre el, cu colții pregătiți. Bărbatul a văzut cuțitul de obsidian pe noptieră și l-a apucat, rotindu-se. A căzut pe jos și s-a ridicat la fel de rapid. Una dintre lamele femeii au străpuns peretele, iar Rhaoul nu s-a gândit de două ori când a observat că se blocase acolo. A înfipt pumnul în pieptul ei, iar aceasta s-a transformat în cenușă la rândul său.

În timp ce întreaga încăpere era în flăcări, el a sărit pe geam și a aterizat într-un tufiș. Din fericire nu s-a rănit și i-a mulțumit lui Helias că îl păzește chiar și în aceste locuri, departe de deșerturile sale. Cu vesta ruptă și plin de sânge a fugit în noapte, casa arzând în spatele său.

Rhaoul simțea răzbunarea curgându-i prin vene, dându-i un puternic sentiment de libertate. Sărind peste crengile de lemn căzute și dând la o parte frunzele, s-a simțit ca acel dragon de culoarea cenușii care fusese liber pe cerul senin și viu. Rhaoul, înconjurat de întuneric zâmbea... Chiar zâmbea. Omorâse vrăjitoarele din Clanul Ascuțit și își răzbunase familia.

Iar aceasta este una dintre poveștile continentului Everas. Povești spuse înainte de culcare copiilor năzdrăvani, spuse la foc în timpul nopților friguroase sau spuse de către bărbații beți în taverne. Oricare ar fi adevărul ele sunt spuse. Iar povestea lui Rhaoul trăiește și în ziua de azi, fără să își piardă vreodata farmecul.

Însă există un detaliu pe care toți îl neglijează...vrăjitoarele nu au murit. Vrăjitoarele au renăscut, ca Pasărea Phoenix și încă își caută pradă în altăparte. Așa că, nu uitați această poveste! În orice pată de lumină există întuneric, iar în orice urmă de adevăr există un secret antic și uitat. Oricine are o parte ascunsă, întunecată pe care de abia așteaptă să o scoată la iveală. Oricine are întuneric...

BALCIC – CASTELUL REGINEI MARIA

Dacă vreodată treci prin Bulgaria, crede-mă că merită să vizitezi Castelul Reginei Maria din Balcic. Eu am fost anul trecut în vară și ceea ce am văzut m-a impresionat, mai ales că aflasem că o personalitate istorică din țara noastră locuise într-o zonă atât de frumoasă.

Voi face o mică descriere, încercând să vă spun pe scurt, de ce merită vizitat acest loc.

Balcicul este un oraș de la țărmul Mării Negre, din nord-estul Bulgariei. În perioada 1913-1940 a aparținut Regatului României. Însă în 1940 Balcicul a fost redobândit de Bulgaria.

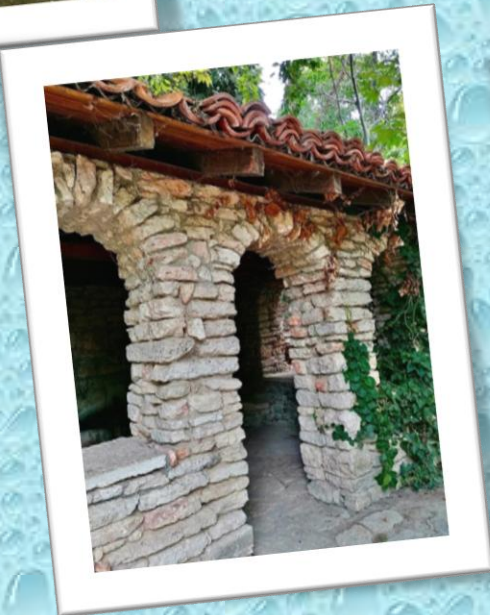
În acest oraș se află Castelul din Balcic, reședința de vară preferată a Reginei Maria. La vârsta de 18 ani, ea a devenit regina României, prin căsătoria sa cu Principele Ferdinand Viktor Albert Hohenzollern Meinrad. Ei au avut cinci copii: doi fii și trei fiice

Clădit pe malul Mării Negre, castelul cuprinde o grădină botanică unicat în Europa centrală și de est, o sală a fumătorilor, o pivniță, o chilie mănăstirească, un izvor de apă, mai multe vile rezidențiale și diverse alte clădiri. Parcul, amenajat la comanda Reginei de către specialiști, a fost transformat în grădină botanică, datorită numeroaselor plante exotice pe care le adăpostește. Este unic în centrul și în estul Europei datorită colecției impresionante de cactuși. Pe lângă cactușii aflați în aer liber, a fost construită și o seră imensă în care se găsesc numeroase alte specii.

Mie una mi-a plăcut foarte mult grădina, pentru că îmi imaginam cum regina se plimba în acest loc și îmi doream să fi locuit și eu într-un castel cu o grădină așa frumoasă unde să mă plimb cu regi, regine, prinți, prințese, să văd priveliștea superbă a mării, alta în fiecare dimineață, cu corăbii în zare sau să citesc o carte la umbra unui copac, înconjurată de florile rare.

Mai multe nu vreau să vă spun, pentru că îmi doresc să vizitați și voi acest castel, descoperind singuri magia locului. Vă sfătuiesc să mergeți vara pentru că atunci grădina este fabuloasă și vă garantez că o să fiți cuceriți de splendoarea ei.

Vă mulțumesc pentru atenție și aștept pe viitor părerile voastre despre castel. Sper ca prin această mică descriere v-am trezit curiozitatea de a vizita Balcicul.

CU SAU FĂRĂ TEHNOLOGIE?

Trăim într-o perioadă considerată cea mai bună pentru a fi în viață din punct de vedere al tehnologiei. În ultimii 20 de ani, tehnologia a continuat să creeze noi oportunități și să ofere un nivel de trai mai avansat pentru societate. Cu toate acestea, accesul la tehnologie poate să fie distructiv, prin pierderea timpului sau benefic dezvoltării noastre ca societate deoarece tehnologia ne ajută să descoperim cât mai multe informații. Un mod bun prin care ne putem folosi de tehnologie este cultivarea cunoștințelor. În zilele noastre este foarte greu să nu găsești informații dintr-un anumit domeniu. Astfel, numărul de persoane autodidacte, adică persoane care învață singure, fără ajutorul vreunui profesor, a crescut observabil. De cele mai multe ori, persoanele care folosesc internetul în scop personal, dar și profesional, ajung să se cunoască pe sine, mai bine. Tinerii reprezintă o parte destul de mare din numărul de persoane autodidacte. Un astfel de tânăr român este Sebastian Dobrinu. Acesta a descoperit pasiunea sa pentru calculatoare când era mic. În timp, curiozitatea lui despre tehnologie a crescut, descoperind internetul. De acolo a început totul, a învățat programare singur și a creat *Storyheap, o aplicație ce ține de domeniul social media marketing*. Chiar dacă tehnologia pare să fie aproape perfectă, nu este așa. Să nu uităm că la fel cum se pot face invenții ce pot ajuta următoarele generații, la fel se pot face unele ce pot distruge. Poveștile și exemplele despre tehnologie ce distrug persoane sunt multe și grave, însă așa putea da cel mai simplu exemplu distructiv și anume, rețele de socializare. Există povestea unui adolescent din zilele noastre pe nume Bob. Acesta este la liceu, este un elev dedicat învățatului și în general, foarte cuminte. Bob aude de la colegii lui despre rețelele de socializare și decide să își facă conturi pe diferite platforme. Bob devine mai încrezător și postează pe internet primele lui poze. La început primește aprecieri și complimente. Continuă să posteze și iată că apar comentariile negative și dispar aprecierile. După ce agresiunile continuă și devine plictisit de platforme, Bob descoperă serialele și filmele. Își cumpără un abonament și se pierde în lumea serialelor. La un timp după aceste descoperiri Bob rămâne corigent la anumite materii și începe să se îngrijoreze de viitorul său. Probabil mulți adolescenți ar putea să se regăsească în povestea aceasta.

În concluzie, tehnologia joacă un rol important în viețile tinerilor, dar este, de asemenea, și foarte ușor ca tinerii să cadă în capcana pe care aceasta o oferă.

Cea mai bună cale prin care putem să evităm eventuale pericole este păstrarea echilibrului dintre tehnologie și viața reală.

DOR DE ȘCOALĂ

Atelierul de confecționat măștișoare
Fetele poartă cămăși naționale pentru că activitatea era legată
de iia românească!
Băieții (și doamna dirigintă) făceau galerie!

BENJAMINII

LICEUL TEORETIC "BENJAMIN FRANKLIN"
NR.2, An școlar 2020-2021